

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum conuenienter pluribus nominibus hoc sacramentum
nominetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ynio cum Christo per charitatem & auxilia specialia quæ Eucharistia confert, partim per alia Sacramenta, partim per bona opera & orationem, possunt obtineri. Si dicas, ista auxilia conferri ratione voti Eucharistia. Contrà: quia Confirmatio, Pœnitentia, & reliqua Sacramenta vim habent absolutè, & per se, non autem ratione voti alterius Sacramenti: similiter oratio, & opera meritoria. Quod confirmatur, quia alioqui oporteret postea intuitu cuiusque Sacramenti percepti, vel orationis, vel operis meritorij facti suscipere Eucharistiam. Si enim nihil horum effectum suum confert, nisi cum proposito & ordine ad Eucharistiam: ergo post singula manet peculiaris ordo, & obligatio ad Eucharistiam, & necessariò oportebit eam sumere propter illa. Sicut, quia contritio non iustificat sine voto baptismi, vel pœnitentiæ; manet ratio huius effectus peculiaris ordo & obligatio ad ipsum Sacramentum.

Dico Tertio, Eucharistia, etsi non sit medium absolutè necessarium ad salutem; est tamen valdè utile, & quodammodò necessarium moraliter, vt homo multo tempore in gratia perseueret. Ratio est, Quia per Eucharistiam conferuntur sine magno nostro labore maiora quadam & efficaciora auxilia contra peccata; quæ, spectatâ humanâ imbecillitate, & negligentia circa alia media, sunt quodammodò necessaria. Vnde Cyprianus in expositione orationis Dominicæ; circa illud Panem nostrum quotidianum: *Vt manifestum est, inquit, eos vivere, qui corpus eius attingunt, & Eucharistiam iure communionis accipiunt, ita timendum & orandum, ne dum quis absentis separatur à Christi corpore, procul remaneat à salute, comminante ipso, Nisi manducaueritis &c. non habebitis vitam in vobis.* Et Cyrillus lib. 10. in Ioannem cap. 13. *Non poterat aliter corruptibilis hæc natura corporis ad incorruptibilitatem, & vitam traduci, nisi naturalis vite corpus ei coniungeretur.*

Ad argumenta contrariæ sententiæ, num. 13. proposita: Respondèdo, illud Ioannis 6. v. 53. *Nisi manducaueritis &c.* non significare absolutam necessitatem mediij, sed præcepti; & quandam necessitatem mediij conditionatâ; nec pertinere ad paruulos, qui non possunt per se præceptis obligari; sed ad solos adultos; tales enim erât, quibus Dominus ibi loquitur: sicut & illud, *Nisi esciamini, sicuti paruuli, non intrabitis in regnum celorum.* Ratio est, Quia hæc omnia significant actionem quandam liberam à singulis præstandam, quæ non potest, nisi ab adultis fieri. Secus est cum dicitur, *Nisi quis renatus fuerit:* hoc enim non significat actionem liberam renascentis.

Aduertendum tamen est D. Augustinum etiam ad paruulos interdum sententiam illam Domini, *Nisi manducaueritis &c.* accommodare: sed tunc non exponit eam ad litteram, sed spiritualiter & mysticè, vt idem sit *manducare carnem Filij hominis, & bibere eius sanguinem, quod incorporari Christo, & fieri membrum mystici corporis eius.* Vide illum Tractatu 26. in Ioannem: & ita paruulis necessarium est vt *manducant carnem & sanguinem Domini, id est, vt Christo incorporentur:* Item vt fiant participes eius corporis & sanguinis, id est, passionis & meritorum. Sed hoc totum fit per baptismum.

Vnde patet paruulos secundum Augustinum *manducare carnem Christi,* quando baptizantur;

tunc enim Christo incorporantur, fiuntque participes pretij & meriti eius. Nunquã verò D. Augustinus, vel alij Patres dixerunt, paruulis Sacramentum Eucharistia esse necessarium. Vnde cessat quæstio, *quomodo paruuli habeant votum Sacramenti Eucharistia.* Quidam tamen Doctores, inter quos D. Thomas, occasione verborum Diui Augustini excogitarunt illum modum loquendi, nempe *quod paruulis Eucharistia in voto sit necessaria:* sed hoc valdè improprie dicitur; & in re nihil aliud significatur quam baptismum eis esse necessarium; per quem implicite ordinantur ad Eucharistiam, & censentur eam quodammodò appetere: Sicut enim omnis qui nascitur, appetit naturaliter cibum corporalem; ita omnis qui renascitur, censetur habere desiderium implicitum huius cibi spiritualis.

Quando & quomodo paruuli manducant corpus Domini, habentque eius votum.

ARTICVLVS IV.

Utrum conuenienter hoc Sacramentum pluribus nominibus nominetur?

Docet hoc Sacramentum rectè appellari pluribus nominibus. Primò appellatur *Eucharistia*, id est, gratiarum actio; quia celebratio huius mysterij tum sub ratione sacrificij, tum etiam sub ratione Sacramenti, est summa quædam actio gratiarum, pro gratia noui Testamenti; nec possumus Deum magis laudare, vel ei gratias agere quam oblatione vel sumptione huius mysterij. Vnde Propheta Psalm. 115. *Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi? calicem salutatis accipiam &c.* Vnde etiam Dominus in institutione gratias egit Patri, idque bis.

19 Eucharistia.

Secundò, Dicitur *Communio & Synaxis*, quia nos Christi carni & sanguini coniungit; & in se vnum colligit, Deoque vnit, vt ait Dionysius cap. 3. parte 1. *Eccles. Hierarch. & Damasc. lib. 4. de Fide cap. 14.*

Comunio seu Synaxis.

Tertiò, Dicitur ibidem apud Dionysium *Teletè* τελετών, id est, *Consummatio Sacramentorum;* quia est præstantissimum, & finis cæterorum.

Consummatio Sacramentorum.

Quartò vocatur *Sacrificium*, quia est vnicum nouæ legis sacrificium.

Sacrificiũ.

Quintò vocatur *Fractio panis* Act. 2. & 20. & 1. ad Corinth. 10.

Fractio panis.

ARTICVLVS V.

Utrum institutio huius Sacramenti fuerit conueniens?

Docet D. Thomas hoc Sacramentum conuenienter fuisse institutum in vltima cœna. Primò, Vt Ecclesia suæ, iam abiturus, se tamen perpetuò præsentem exhiberet. Secundò, Vt ei relinqueret suæ passionis perpetuum memoriale & sacrificij à se per passionem semel oblatis perpetuam oblationem & repetitionem. Tertiò, Vt firmius tantum beneficium hominum mentibus inhaereret, & pluris æstimaretur: ea enim quæ in abitu dicuntur vel traduntur, pluris æstimantur, & firmius memoriæ inhaerent, vide Diuum Thomam.

20 Tris rationes cur Eucharistia instituta in vltima Cœna.

Hh h His adde

16 Est tamen ad salutem valde vtilis & quasi necessaria.

17 Responso ad locum Ioannis 6. Nisi manducaueritis &c.

Manducare corpus Christi, apud Augustinum sæpe idem est quod mystice incorporari.

18